

Miroslav Wanek

MÁJ

Dauphin
2010

Ještě v nás šustil večer
když ráno syklo: tiše!
Vyšli jsme
ze své skrýše jak mršky -
jak krotká háď'ata která se bojí
aby lopata světla
a procitnutí
je nepřesekla

Ještě z nás trčel alkohol
to něžné peří v hlavě
Jak si pak
nevyprávět o dětství
Jako by s věkem
rostla vina za schopnost
připomínat

Ještě jsme nevěděli kudy
se pro nás dnešek
vrátí - jak sít? - sami
tak nevysátí - řeklas mi:
půjdeš se mnou? - jako bys drobila
ptáčkům

A tak jsme kladli věnce
krokům a vedli
dlouhé rozhovory
Dilema: lodě kontra vory
Téměř vše tak trochu
vyčpělé: děti jak vidí dospělé
a zpět

Chce se mi skočit do fontány
řekla jsi hlasem bílé
vrány a voda vyprskla
jako by měla k smíchu
až příliš plná ústa
jak pustá hladina
tu náhle v tobě ucítila
leknín

A já jen hleděl
do kamene jak jsou tvé
promáčené boty slyšet
a bál jsem se té mokré
stopy
zda se v ní
neutopí co na nás
teprv čeká

Byla jsi na mne
jako na člověka - smála ses
že jsme přiopili
do síťky na motýly že chceme
chytat ryby

Toto je pouze náhled elektronické knihy.
Zakoupení její plné verze je možné v
elektronickém obchodě společnosti eReading.